

ikke nogen varm Tilhænger af et Samarbejde paa et saa bredt Grundlag.

I det Spørgsmaal, vi nu staar overfor, erkender vi ganske aabent — vi har intet at skjule i denne Sag —, at vi helst saa disse Spørgsmaal løst paa en bred Front, for at bruge dette Udtryk, som først det ærede Medlem Hr. Rode har brugt i Betydningen omfattende Socialdemokrater, Radikale og Venstre, og som nu bruges af den højtærede Handelsminister i Betydningen omfattende Konservative, Venstre og Radikale. Vi ønskede dette Spørgsmaal løst paa en bred Front, omfattende de Partier, som efter vor Mening rummede nogen som helst Mulighed i den Retning, nemlig Socialdemokratiet, Venstre og det konservative Parti. Jeg vilde have anset det for en Lykke for Landet, om det kunde være sket, og jeg har Lov til at sige, at det har været min oprigtige Bestræbelse i denne Samling at føre mit Parti og føre min Politik saaledes, at dette skulde blive muligt.

Men vi har ogsaa sagt ganske aabent — og vi har intet at skjule —, at skulde vi løse det med eet Parti alene, saa vilde vi foretrække at løse det sammen med Venstre, fordi vi nu en Gang i hele vor Grundopfattelse ligger det nærmere, end vi ligger Socialdemokratiet, og derfor maatte det være lettere, og det maatte efter vor Mening skabe et langt solidere Grundlag for en varig Politik, end det paa nogen anden Maade var muligt. Men vi har ogsaa sagt til Venstre, at vi ansaa dette Spørgsmaal for at være saa vigtigt, at kunde det ikke løses paa nogen af disse to Maader, saa vilde vi forsøge at løse det sammen med Socialdemokratiet.

Dette er sagt til Venstre, og det er sagt til Venstres Regering klart og tydeligt og i god Tid. Først derefter gik vi ind i Realitetsforhandling med Socialdemokratiet. Vi har Gang paa Gang prøvet paa at faa Regeringen til at tage Initiativet i denne Sag. Vi har Gang paa Gang prøvet paa at faa Regeringen til at gøre det, som efter vor Mening kun var en Opfyldelse af den højtærede Statsministers Udtalelse om en virkelig fordomsfri Undersøgelse. Vi har Gang paa Gang henstillet til Venstre, selv om de nu mente, at den saglige Begrundelse maaske var svag, saa at gøre det af politiske Hensyn, af Hensyn til den Rigsdag, hvis Anseelse ikke kan undgaa at lide Skaar, hvis man atter her kommer ud for en negativ Politik. Det er dette, vi har sagt, og vi har fra Venstres Side faaet Tilkendegivelsen af,

at der intet var at vente efter, og derefter kom Handelsministeren med sine to Forslag og sine Betingelser. Dette gaar jeg rolig ud og tager Vælgernes Dom paa, hvis det skulde være, at Venstre føler Trang til en Dom i dette Spørgsmaal.

Jeg vil sige til Socialdemokratiet, at hvis det tidligere havde foretaget den Svingning, som det dog faktisk er — jeg ser bort fra, at Socialdemokratiet med Rette kan nævne en hel Række af Udtalelser, som har vist, at man ikke var doktrinær, for at citere det ærede Medlem Hr. Borgbjerg, som saa ofte har sagt dette, det kan man gøre med fuld Ret, men efter min Mening gør Socialdemokratiet rigtigt ved i denne Stilling at erkende, at der har fundet en Svingning Sted —, hvis altsaa denne Svingning havde fundet Sted tidligere, saa havde vi ogsaa tidligere været paa det Punkt, hvor vi nu staar. Saa længe Venstre forstod, at Socialdemokratiet stod paa det Standpunkt, at intet Toldforslag kunde gennemføres mod den siddende Regerings Villie, saa længe havde Venstre jo fuldkommen Sikkerhed for, at det kunde føre sin Politik, den Politik, som var ført efter den gamle klassiske Linie: Del og hersk, saa længe var Venstre sikker paa, skønt repræsenterende et erhvervspolitisk Mindretal, at kunne herske. Saa længe det haabede, at det konservative Parti vilde splittes paa disse Forslag, saa længe var der ogsaa et Motiv for Venstre til at staa fast, og saa længe Venstre mente med Sikkerhed at kunne regne paa at have et Flertal i Landstinget imod et i Folketinget vedtaget Toldforslag, saa længe var der endnu et Motiv for Venstre til at staa fast.

Men jeg er saa saare uenig med det ærede Medlem Hr. Tange, hvis gode Villie jeg i øvrigt anerkender i høj Grad, at jeg aldeles ikke kan se, at det skulde være haabløst i dette Land at faa vundet et Flertal baade i Befolkningen og paa den danske Rigsdag for — ikke en Højprotektionisme, som man skylder os for at ville, thi en saadan er ikke mulig i Danmark og er ikke egnet for Danmark, men en Politik saaledes, som vi har ønsket den ført fra konservativ Side, en Politik, som ikke er bange for Begrebet Told, og som forstaar, at der i dette Middel, anvendt med Fornuft, er en Ting, som kan bruges baade til Industriens, til Byerhvervenes og ogsaa til Landbrugserhvervets Gavn, og som kan være en udmærket Ting af stor Værdi for de Folk, der som Danmarks Forhandlere i Udlandet skal søge at bevare vore Mar-